

A Felső-Káma-vidéken a nyevolínóival (→ 600–800/850) rokon lomovátovói műveltség kora. A két nép anyagi műveltsége igen sok közös vonást mutat. Hasonlóak településeik, temetőik, társadalmi berendezkedésük. Gazdálkodásukban azonban jóval nagyobb szerepet játszott a prémes -állatokra való vadászat és a prémkereskedelem. (Sokatmondó, hogy az állatcsontleletek közt a vadászott állatok csontjainak 80%-a prémes állatokból származik.) A prémet a déli – főként arab – -keres-kedőkkel nagyrészt ezüstedényekre cserélték. Ezeket a szászánida, poszt-szászánida és mohamedán ezüstedényeket -szenté-lyeik-ben kultikus célra használták, ugyanúgy, mint a nyugat-szibériai obi--ugorok. A kereskedelem mértékére jellemző, hogy e pompás kivitelű ezüstedények mintegy 50%-a a Káma-vidéken -került elő. A lomovátovóiak és a nyevolínóiak halottas szokásainak egyik fontos eleme az ezüst (ritkán arany) halotti szemfedő, amelynek közeli párhuzamai fellelhetők a honfoglaló magyarok sírjaiban, valamint a Magna Hungaria-beli -magyaroknál és a volgai bolgároknál is. A lomovátovói lakosság a műveltség késői szakaszában komi (zürjén) nyelvű lehetett, hiszen a helyén kialakult rodánovói műveltség létrehozói már a zürjének -permi ága volt.